

Sygn. akt *XVII AmE 247/20*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	Starszy sekretarz sądowy Joanna Preizner - Offman

po rozpoznaniu 2 lutego 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością” w W.

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezes Urzędu Regulacji Energetyki z 4 września 2020 r. Nr (...)(...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 247/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 września 2020 r. Nr (...)(...)Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE, pozwany), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.) (dalej p.e.) w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924) (dalej Rozporządzenie) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) (dalej k.p.a.) w związku z art. 30 ust. 1 p.e., po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego orzekł, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością ” z **siedzibą w W.** (dalej powód), w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do punktów poboru energii elektrycznej zlokalizowanych w miejscowościach:

a) Ź. przy ulicy (...) – dwa przyłącza,

b) M. nr (...)

naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 p.e. i za to działanie na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 82 525 zł.

Od powyższej Decyzji powód złożył odwołanie, zaskarżając ją w całości i zarzucając:

1) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy tj.:

a) art. 6 k.p.a. poprzez obrazę obowiązku działania na podstawie przepisów prawa, a przez to podjęcie przez Prezesa URE działań niezgodnych z prawem polegających na wszczęciu postępowania administracyjnego oraz nałożeniu kary pieniężnej w sytuacji, gdy nie istniała podstawa prawna do takiego działania,

w konsekwencji naruszenie:

b) art. 7 k.p.a., art. 77 k.p.a. i art. 80 k.p.a. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów polegającej na przyjęciu, iż czyn strony powodowej miał bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego i spowodował realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju, co jest skarnie nieprawdopodobne w świetle niskiej wartości przekroczenia dopuszczalnych norm poboru energii elektrycznej przez stronę powodową i sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a w konsekwencji wymierzenie kary pieniężnej, zamiast odstąpienia od jej wymierzenia na podstawie art. 56 ust.6a p.e.;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego tj.:

a) art. 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11d ust. 3 p.e. poprzez nieprawidłowe zastosowanie wskazanych przepisów dla oceny poboru mocy przez powoda w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku, w sytuacji w której (...) wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., który to artykuł nie jest objęty sankcją z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., co jest konsekwencją dokonania przez Prezesa URE rozszerzającej wykładni przepisu karnego, niedopuszczalnej na mocy art. 42 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;

b) art. 11d ust. 3 p.e. i art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. poprzez ich błędną i nielogiczną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przepis art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. należy uznać za regulację szczegółową określającą przede wszystkim okres, na jaki OSP może wprowadzić ograniczenia, natomiast art.11d ust. 3 stanowi rozwinięcie uprawnień OSP wskazanych w art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. i określa sposób realizacji wprowadzonych ograniczeń, a zatem art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej;

ewentualnie

c) art. 56 ust. 6 p.e. poprzez błędne ustalenie, że stopień społecznej szkodliwości czynu powoda był znaczny i winien być rozpatrywany przy uwzględnieniu okoliczności niezastosowania się znacznej liczby odbiorców do wprowadzonych ograniczeń, podczas gdy odpowiedzialność za niedostosowanie się do wprowadzonych ograniczeń w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej jest odpowiedzialnością indywidualną powoda i nie może być uzależniana od naruszeń dokonanych przez niezależne od powoda podmioty trzecie, zaś sam powód opuścił się przedmiotowych naruszeń bez władnej winy i jedynie przez okres 3 dni;

d) art. 56 ust. 6a p.e. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji w której stopień społecznej szkodliwości czynu był znikomy, a powód zaprzestał naruszania prawa, a w konsekwencji nieodstąpienie od wymierzenia kary mimo, że z okoliczności sprawy wynika, iż spełnione zostały przesłanki do zastosowania tego przepisu – stopień szkodliwości czynu był znikomy, a powód zaprzestał naruszania prawa.

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej Decyzji w całości, ewentualnie o jej zmianę poprzez odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej ze względu na znikomą szkodliwość czynu oraz zaprzestanie

naruszania prawa oraz zasądzenie od organu na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 października 2009 roku pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w P. została zawarta Umowa nr (...) o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej do **Zakładu Produkcyjnego (...) w Ż.** przy ulicy (...) (Umowa k. 70-73 akt adm.). W załączniku nr 4 do Umowy określono:

- a) dla przyłącza nr 1 moc umowną w wysokości 1100 kW, moc minimalną – 550 kW;
- b) dla przyłącza nr 2 moc umowną w wysokości 1200 kW, moc minimalną – 550 kW (Załącznik nr 4 k. 78 akt adm.).

Następnie mocą aneksu z 11 lipca 2013 roku zmieniono wysokość mocy dla przyłącza nr 2:

- a) w okresie od kwietnia do lipca moc umowna miała wynosić 1200 kW, a moc minimalna 800 kW;
- b) w pozostałych miesiącach moc umowna miała wynosić 1050 kW, a moc minimalna 700 kW (Aneks k.81 akt adm.).

Z kolei 30 czerwca 2009 roku pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zawarto Umowę świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej z uczestnikiem rynku detalicznego Nr UD/ (...) do **Zakładu Produkcyjnego (...) w M.** (Umowa k. 102-110 akt adm.). W umowie tej moc umowną określono na 3 800 kW (Załącznik nr 2 k. 109 akt adm.).

Pismem z 31 lipca 2014 roku (...) poinformowała powoda o procedurze wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz wielkości dopuszczalnego poboru mocy elektrycznej przez Zakład w M. w poszczególnych stopniach zasilania w okresie od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku (Pismo k.113 akt adm.). Zgodnie z planem moc umowna wynosiła 5 000 kW, moc bezpieczna 500 kW (Wykaz ograniczeń (...) k. 14 akt adm.). Plan ten został przesłany również mailowo 12 sierpnia 2015 roku (mail z 15/08/2015 r. k. 39-40 akt adm.).

(...) S.A. (dalej: (...) S.A.” albo (...)) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskim poziomem wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e. wprowadzając, na podstawie art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e., od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Tego samego dnia o godzinie 7:55 i 19:55 pojawiły się komunikaty w Programie (...) informujące o wprowadzonych ograniczeniach (okoliczność bezpieczna).

Jednocześnie, 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 p.e., powiadomiły Ministra Gospodarki i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r.

Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając 11 sierpnia 2015 r. rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w

Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Powód mailowo na bieżąco był informowany przez (...) o wprowadzanych ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (korespondencja mailowa k.55-57 akt adm.).

Na wezwanie Prezesa URE (...) sp. z o.o. w P. oraz (...) S.A. w L. (...), do których sieci przyłączone były w sierpniu 2015 r. obiekty powoda przedstawiły zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się powoda do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanych w miejscowościach Ż. przy ul. (...) – dwa przyłącza oraz M. (...) (dalej Obiekty powoda) (k. 3-8 akt adm.).

W wyniku analizy ww. dokumentów Prezes URE powziął podejrzenie, że powód, we wskazanym przez (...) obiektach, nie dostosował się do wprowadzonych 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej.

Mając na względzie powyższe, pismem z 7 grudnia 2018 r. Prezes URE zawiadomił powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. Ponadto Prezes URE wezwał powoda do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji, otrzymanych przez Prezesa URE od (...), wskazujących na stopień niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz wezwał powoda do przedstawienia jeszcze innych informacji i dokumentów (zawiadomienie k. 1- 2 akt adm.).

W odpowiedzi powód wskazał, że „Spółka otrzymała od (...) pierwsze sygnały o planowanych ograniczeniach na 2 dni przed ich wprowadzeniem (tj. 8 sierpnia 2015 roku), kiedy nie wiadomo było jeszcze, jakie limity zostaną wprowadzone. Ponieważ miały to być pierwsze od wielu lat ograniczenia i tak naprawdę ani lokalni operatorzy systemów przesyłowych, ani tym bardziej odbiorcy końcowi, nie byli na to w sposób należyty przygotowani. Po powzięciu wiadomości o planowanych ograniczeniach Spółka podjęła negocjacje celem ustalenia odrębnych zasad dla dwóch zakładów (...). Niestety z uwagi na fakt, że ograniczenia ustalane są „odgórnie” przez państwowego operatora sieci, okazało się, że kwestia ta negocjacom nie podlega. W związku z powyższym Spółka na szybko zaczęła rozważać alternatywne rozwiązania, w szczególności w postaci podpięcia generatorów prądu. Po wpłynięciu to Spółki konkretnych informacji na temat limitów poboru mocy, podjęto należyte starania celem dopasowania pracy zakładów (...) do możliwych ograniczeń. W szczególności:

- a) wyłączono klimatyzację w biurach i generator azotu
- b) zatrzymano pracę linii MZ50,
- c) podłączono generatory prądu. (...)

Spółka nie mogła całkowicie „z dnia na dzień” wstrzymać produkcji, jednakże przedłożone wydruki korespondencji mailowej świadczą o tym, że podjęła szereg działań, celem zmniejszenia poboru mocy. Problem, wtedy chyba dla wszystkich odbiorców zobowiązanych do stosowania ograniczeń, był taki, że największe ograniczenia poboru (maksymalnie 20 stopień zasilania

w pierwszym dniu ograniczeń i 19 stopień zasilania w drugim dniu) narzucone zostały zaraz na samym początku, wprowadzając duże zaskoczenie i konieczność nagłego zmniejszenia pobieranych mocy. Natomiast w momencie, kiedy odbiorcy mogli wreszcie dostosować się do ograniczeń, te zostały zmniejszone do 11 stopnia zasilania. W przypadku (...), sporządzony dla zakładu w M. wykres poboru mocy ukazuje, jak wprowadzane sukcesywnie środki pozwoliły na

zmniejszenie poboru mocy w okresie od 10 do 14 sierpnia 2015 roku (dodatkowo wykres ukazuje w przybliżeniu, jakie moce są niezbędne do prowadzenia produkcji na poszczególnych liniach). Prawdopodobnie, gdyby w sierpniu 2015 roku panowała lepsza komunikacja na linii operatorzy systemu przesyłowego - odbiorcy, w tym co najważniejsze: odbiorcy zostaliby odpowiednio wcześniej poinformowani o planowanych ograniczeniach, większość z nich (w tym (...)) na czas zdołałaby się dostosować do wprowadzanych limitów.(...)

Na skutek podjętych przez Spółkę działań udało się zmniejszyć pobór mocy w obu zakładach produkcyjnych (tj. w M. i Ż.), dzięki czemu przekroczenia limitów miały miejsce tylko w ciągu dwóch dni (10 i 11 sierpnia) i nie były one znaczne.

Przedstawione wyżej zestawienia (wykresy) niezbicie wskazują, iż działania Spółki podjęte w okresie obowiązywania ograniczeń w dniach 10-11 sierpnia 2015 roku (i później), spowodowały znaczne zmniejszenia poboru energii elektrycznej. Spółka zatem robiła wszystko, aby dostosować się do regulacji.” (pismo z 18/02/2019 r. z załącznikami k. 15-58 akt adm.).

Równocześnie Prezes URE zwrócił się do (...) o nadesłanie dokumentów enumeratywnie w nim wskazanych, a niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego (Pismo z 16/09/2019 r. skierowane do (...) (...))k. 67 akt adm. i Pismo z 16/09/2019 r. skierowane do (...) k. 99 akt adm.).

Zgodnie z wezwaniem (...) i (...) przedstawiły żądane dokumenty oraz złożyły wyjaśnienia (Pismo z 10/10/2019 r. z załącznikami k. 68-69 i 70-97 akt adm. oraz Pismo z 14/10/2019 r. wraz z załącznikami k. 100-101 akt adm. i 102-118 akt adm.).

Pismem z 25 czerwca 2020 r. Prezes URE wezwał (...) do przedstawienia dodatkowych informacji mających istotne znaczenie w niniejszej sprawie (k. 130 akt adm.).

W odpowiedzi z 14 lipca 2020 r. (...) zawarł żądane informacje (k. 139 akt adm.).

Pismem z 27 lipca 2020 r. zawiadomiono powoda o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz wyznaczono mu 7-dniowy termin na zapoznanie się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oraz na złożenie ewentualnych uwag i wyjaśnień (k. 143 akt adm.). Powód nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień (okoliczność niesporna).

Prezes URE 4 września 2020 r. wydał zaskarżoną Decyzję (k.149-157 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych w trakcie postępowania administracyjnego, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona Decyzja jest słuszna i ma oparcie w przepisach prawa. Natomiast podnoszone przez powoda zarzuty nie są trafne, stąd nie mogą skutkować uchyleniem Decyzji, czy jej zmianą.

Stosownie do § 5 pkt 1 Rozporządzenia powód jest podmiotem zobowiązanym do stosowania się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, bowiem moc umowna w odniesieniu do obu obiektów określona została na poziomie:

a) Zakład w Ż. - 1 500 kW - przyłączy nr 1 , 1 050 kW – przyłączy nr 2;

b) Zakład w M. – 5 000 kW

a zatem powyżej wskazanej w § 5 pkt 1 Rozporządzenia wielkości 300 kW.

Zgodnie z przepisem art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W rozpoznawanej sprawie Prezes URE zarzucił powodowi niezastosowanie się do ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e.

Stosownie do treści tego ostatniego przepisu, **„W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.”**

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e. w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. W razie wystąpienia takiej sytuacji Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła (art. 11 ust. 7 p.e.).

Zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej może powstać w szczególności w następnym:

- 1) działań wynikających z wprowadzenia stanu nadzwyczajnego;
- 2) katastrofy naturalnej albo bezpośredniego zagrożenia wystąpienia awarii technicznej w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.);
- 3) wprowadzenia embarga, blokady, ograniczenia lub braku dostaw paliw lub energii elektrycznej z innego kraju na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub zakłóceń w funkcjonowaniu systemów elektroenergetycznych połączonych z krajowym systemem elektroenergetycznym;
- 4) strajku lub niepokojów społecznych;
- 5) obniżenia dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, o których mowa w art. 9g ust. 4 pkt 9, lub braku możliwości ich wykorzystania. (art. 11c ust. 1 p.e.).

W przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

- 1) podejmuje we współpracy z użytkownikami systemu elektroenergetycznego, w tym z odbiorcami energii elektrycznej, wszelkie możliwe działania przy wykorzystaniu dostępnych środków mających na celu usunięcie tego zagrożenia i zapobieżenie jego negatywnym skutkom;
- 2) **może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin.** (art. 11c ust. 2 p.e.).

(...) systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7. (art. 11c ust. 3 p.e.).

Reasumując, w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego:

a) po pierwsze, może wprowadzić ograniczenia w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części do czasu wejścia Rozporządzenia, o którym mowa w art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin;

b) po drugie, niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki oraz Prezesa URE o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie rozporządzenia.

W rozpoznawanej sprawie (...) skorzystały z obu uprawnień, tj. w dniach 10-12 sierpnia 2015 roku wprowadziły ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej oraz powiadomiły Ministra Gospodarki o konieczności wprowadzenia ograniczeń na dłuższy okres. Rada Ministrów 11 sierpnia 2015 r. wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które wprowadziło te ograniczenia w okresie od 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00.

Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia znajduje się w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e., nie oznacza, że nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 p.e. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 oraz art. 11 d ust. 3 p.e. pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP w okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 p.e. oraz możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle ograniczonym czasie i na ściśle określonym terytorium.

Jednocześnie w tym miejscu podkreślenia wymaga, że nie ma znaczenia, iż w art. 11 c ust. 2 pkt 2 p.e. jest mowa o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii a w art. 11 d ust. 3 p.e. o wprowadzeniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii, ponieważ wdrożenie ograniczeń w przesyłaniu lub dystrybucji energii normowane jest z punktu widzenia operatora, podczas gdy ograniczenia te w istocie stanowią ograniczenia w dostarczaniu energii przekładające się na ograniczenia w poborze tej energii, wywołujące skutki dla odbiorcy. Tym samym należało uznać, że w danym zakresie ustawodawca posłużył się różnymi wyrazami dla opisanego tego samego, aczkolwiek z perspektywy dwóch różnych stron- operatora i odbiorcy.

Ponadto należy zwrócić uwagę, że w art. 11, 11c i 11 d p.e. ustawodawca wielokrotnie i konsekwentnie posługuje się sformułowaniem o wprowadzeniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii. Mianowicie ustawodawca uregulował m.in., iż w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (art. 11 ust. 1 pkt 2 p.e.); podał na czym rzeczony ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej polegają (art. 11 ust. 3 p.e.); upoważnił Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1 (art. 11 ust. 6 p.e.), w związku z czym w Rozporządzeniu zawarto szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz konkretnie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, stąd Rozporządzenie odnosi do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, w tym określa zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11 ust. 6a pkt 4 p.e.); wskazał w art. 11 c ust. 1 p.e. w następstwie czego może powstać zagrożenie bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i jakie kompetencje ma operator w razie powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, włącznie z możliwością wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii (art. 11c ust. 2 p.e.); zaś w art. 11d ust. 1 p.e. wprost odniósł się do sytuacji wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej opisaną w art. 11 c ust. 1 p.e., normując jakie działania podejmuje wówczas operator oraz ustanawiając jednocześnie w art. 11 d ust. 3 p.e. dla operatorów, w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, możliwość wprowadzania ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.

Wynika z tego, że skoro ustawodawca cały czas w powołanych przepisach odnosi się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii to w art. 11 d ust. 3 p.e., w którym ustanawia możliwość wprowadzenia ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii na wypadek wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, do którego odnoszą się wszystkie pozostałe wymienione przepisy poruszające kwestie przedsięwzięcia działań zapobiegawczych w postaci ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, faktycznie reguluje tożsamą czynność wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii.

Ostatecznie za taką konkluzją przemawia uregulowanie z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., iż karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Oznacza ono bowiem, że m.in. na mocy art. 11 d ust. 3 p.e. traktującym dosłownie o wprowadzaniu ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii w rzeczywistości wprowadzane są ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii.

W świetle powyższego OSP posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3 p.e., zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e. wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 p.e. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 p.e., lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Zatem przepis art. 11d ust. 3 p.e. stanowi samoistną materialnoprawną podstawę do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej a niezastosowanie się do nich przez podmioty do tego zobowiązane jest sankcjonowane karą pieniężną określoną w art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. Tym samym przekroczenie poboru energii nie tylko w dniach od 12 do 31 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywało rozporządzenie Rady Ministrów w kwestii ograniczeń, ale również w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. kiedy obowiązywały ograniczenia wprowadzone przez OSP na mocy art. 11d ust. 3 p.e., jest zagrożone karą pieniężną z art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e.

Przy czym skoro to operatorzy systemu elektroenergetycznego wprowadzają ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na zasadzie art. 11d ust. 3 p.e. stosowanie się do ograniczeń w poborze energii obciąża odbiorców tej energii, którzy podlegają karze w razie naruszenia ustalonych przez operatorów ograniczeń. Zgodnie bowiem z treścią art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e. karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Przepis ten nie zawęża kręgu podmiotów podlegających karze, tak więc obejmuje on wszystkie podmioty niestosujące się do ograniczeń w poborze, a tym samym wszystkich odbiorców energii.

Powyżej zaprezentowane stanowisko zostało w całości zaaprobowane w orzecznictwie Sądu Apelacyjnego w Warszawie (zob. wyrok w sprawie VII AGa 616/19 i XVII AGa 653/19).

Powód nie dostosował się do wprowadzonych na podstawie art. 11 i 11d ust. 3 p.e ograniczeń w poborze energii. Niedostosowanie miało miejsce:

- a) 10 i 11 sierpnia 2015 roku – Zakład w Ż. – załącznik nr 1,
- b) 10 i 12 sierpnia 2015 roku – Zakład w Ż. – załącznik nr 2,
- c) 10, 11 i 12 sierpnia 2015 roku – Zakład w M.,

co wynika z materiału dowodowego i zostało stwierdzone przez Prezesa URE w Decyzji, w której oznaczono wartości przekroczeń poboru dla wszystkich punktów i obliczono karę w oparciu o łączne przekroczenie mocy w tych dniach.

Prezes URE kierował się przy tym informacjami uzyskanymi od (...) bazującymi na planie wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej obowiązującym od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku wynikającymi z Umowy dla Zakładu w Ż. oraz z planu przesłanego przy piśmie z 31 lipca 2014 roku dla Zakładu w M., z tym zastrzeżeniem, że na korzyść powoda Prezes URE uwzględnił fakt, iż w Planie zawartym w Umowie dla przyłącza nr 2 Zakładu w Ż. uwzględniono moc umowną na poziomie 1 200 kW (k.78 akt adm.), później na mocy Aneksu z 11 lipca 2013 roku zmieniono ją na 1 050 kW (k.81), jednakże przy ustalaniu poziomu przekroczenia dla przyłącza nr 2, Prezes URE przyjął wartość 1 200 kW czyli korzystniejszą.

Podkreślenia wymaga, iż niedostosowanie się przez powoda do ograniczeń wystąpiło mimo, że komunikaty na temat wprowadzenia ograniczeń ogłoszone zostały w radiu- począwszy od 10 sierpnia 2015 r., o godzinie 7:55 i 19:55 w programie (...). Natomiast komunikaty przekazywane drogą radiową były dla powoda wiążące. Wynika to z § 12 ust. 2 Rozporządzenia ustanawiającego generalny sposób powiadomienia o obostrzeniach drogą radiową w komunikatach energetycznych właśnie w programie (...) o godzinie 7⁽⁵⁵⁾ i 19⁽⁵⁵⁾ oraz z § 12 ust. 1 Rozporządzenia, który zakłada, że ograniczenia w poborze energii elektrycznej są realizowane przez odbiorców stosownie do komunikatów operatorów o obowiązujących stopniach zasilania. Tym samym wobec powiadomienia powoda drogą radiową zgodnie z § 12 Rozporządzenia przed wprowadzeniem obostrzeń, powód powinien podporządkować się nakazom zawartym w przedmiotowych komunikatach, czego nie uczynił.

Istotnym jest przy tym, że zgodnie z powołanym § 12 ust. 2 Rozporządzenia w rzeczonych komunikatach ogłasza się zaordynowane stopnie zasilania obowiązujące w określonym w komunikatach czasie, wprowadzane w najbliższych 12 godzinach i przewidywane na następne 12 godzin. Odbiorca dostaje zatem klarowną informację do jakiego stopnia ma ograniczyć pobór energii i na jaki okres. W połączeniu z otrzymanym przez niego planem wprowadzania ograniczeń, wskazującym dopuszczalny pobór mocy elektrycznej według stopni zasilania, posiada pełną informację do jakiego poziomu ma zmniejszyć pobór mocy.

Dodatkowo powód został powiadomiony o możliwości wprowadzenia ograniczeń na dwa dni przed ich faktycznym wprowadzeniem, miał zatem czas na przygotowanie swoich obiektów do wprowadzanych ograniczeń.

Zaistniała zatem przesłanka do nałożenia na powoda przez Prezesa URE- jako organ wymieniony w art. 56 ust. 2 p.e.- kary pieniężnej, która ma charakter obligatoryjny, czyli jest niezależna od pobudek jakimi kierował się powód, naruszając prawo.

W dalszej kolejności Sąd rozważył zasadność zarzutu powoda dotyczącego naruszenia art. 56 ust. 6a p.e. zgodnie z którym Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W tym miejscu trzeba jednak zauważyć, że aktualnie Sąd Najwyższy prezentuje stanowisko, że odstąpienie od wymierzenia kary ze względu na znikomą szkodliwość czynu pozostawione jest w znacznej mierze uznaniu administracyjnemu. Zważywszy zaś, że to Prezes URE kształtuje politykę wymiaru kar wobec przedsiębiorców popełniających delikty administracyjne, znając specyfikę rynku energii i problemy tego sektora gospodarki, to Sąd tylko wyjątkowo może zastosować art. 56 ust. 6a p.e., o ile ukarany przedsiębiorca zdoła wykazać, że organ przekroczył zasady uznania administracyjnego oraz że stopień szkodliwości czynu był znikomy, a przedsiębiorca zaprzestał naruszenia prawa lub zrealizował obowiązek (por. wyrok SN z 27.11.2019 r., sygn. I NSK 95/18, Legalis).

W ocenie Sądu, powód w niniejszym postępowaniu nie wykazał, aby Prezes URE przekroczył zasady uznania administracyjnego.

W kontekście szacowania szkodliwości ujawnionego czynu Sąd miał na uwadze orzecznictwo Sądu Najwyższego, który wskazuje, że rozstrzygając, czy naruszenie obowiązku ciężącego na powodzie można w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy uznać za czyn o znikomym stopniu szkodliwości zasadne jest odwołanie się do sposobu weryfikacji tego stopnia wypracowanego w prawie karnym, skoro prawodawca posłużył się w art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego

instytucją prawa karnego, z uwagi na represyjny charakter kar pieniężnych przewidzianych w art. 56 Prawa energetycznego. Zgodnie więc z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu bierze się pod uwagę:

- 1) rodzaj i charakter naruszonego dobra,
- 2) rozmiary wyrządzonej szkody,
- 3) sposób i okoliczności popełnienia czynu,
- 4) wagę naruszonych obowiązków,
- 5) postać zamiaru,
- 6) motywację sprawcy,
- 7) rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia

(wyrok SN z 5.02.2015 r. sygn. III SK 36/14, Lex; wyrok SN z 15.10.2014 r. sygn. III SK 47/13, Lex).

Oceniając stopień szkodliwości czynu w świetle art. 115 § 2 k.k., wobec braku definicji legalnej tego pojęcia w Prawie energetycznym, Sąd musiał więc wziąć pod uwagę, że niedostosowanie się do ograniczenia poboru energii elektrycznej skutkuje naruszeniem dobra szczególnie chronionego przez prawo energetyczne i niezwykle ważkiego dla wszystkich dziedzin życia oraz gałęzi przemysłu, jakim jest bezpieczeństwo systemu elektroenergetycznego. Stabilna praca tego systemu, bez zakłóceń wynikających m.in. z niedostosowania się niektórych odbiorców do wprowadzonych ograniczeń w poborze mocy, ma niezwykle znaczenie dla bezpieczeństwa oraz życia i zdrowia ludzi, jak też ich zwykłego funkcjonowania.

Sąd wziął również pod uwagę, że powód przekraczał pobór energii w punkcie:

- a) położonym w Ż. przez 2 dni i łączna wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy wyniosła – dla przyłącza nr 1 - 0,7300000 MW w godzinie, a dla przyłącza nr 2 - 2,4300000 MW w godzinie;
- b) położonym w M. przez 3 dni i łączna wartość przekroczenia dopuszczalnego poboru mocy wyniosła aż 24,3485000 MW w godzinie.

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu powód przekroczył: 27,5085000 MW w godzinie.

Zakres tego przekroczenia jest więc niebagatelny, w szczególności, iż do największych przekroczeń doszło 10 sierpnia 2015 roku w czasie obowiązywania najwyższego stopnia ograniczenia tj. 20-stego.

Powód nie stosując się do ograniczeń wprowadzonych ze względu na wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d p.e., dokonując w okresie trudnych warunków zewnętrznych- niskiego stanu wód i upałów mających przełożenie na to bezpieczeństwo- przekroczenia poboru energii w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne kraju. Pomimo bowiem, że krajowy system elektroenergetyczny ((...)) funkcjonował dalej skutkiem działania powoda mogło być wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego (...).

Zagrożenie dla pracy (...) jest potęgowane jeśli również inni odbiorcy nie stosują się do ustalonych ograniczeń w poborze energii, dlatego tak ważne jest podporządkowanie poszczególnych odbiorców wprowadzonym restrykcjom. Nie można zatem nie rozpatrywać naruszenia powoda w kontekście niebezpieczeństwa jakie niesie choćby jednostkowe nieznaczne przekroczenie poboru energii przyczyniające się do ogólnego wzrostu przekroczeń wpływających na pracę (...). Wobec więc tego, że nawet nominalnie niewysokie przekroczenie przekłada się na ryzyko doprowadzenia do zakłócenia tak istotnego dla całego kraju systemu, należało uznać, że przekroczenia jakich dopuścił się powód nie były znikomo szkodliwe, ich stopień szkodliwości jest znaczny.

Powyższe nie oznacza odpowiedzialności zbiorowej, ponieważ powód odpowiada tylko za przekroczenia, których dopuścił się indywidualnie. Jedynie waga tych przekroczeń jest potęgowana w perspektywie skutków jakie mogą wystąpić w (...) stanowiącym niejako „system naczyń połączonych”, przez co może dojść do tzw. blackout-u, czyli awarii i kompletnego odcięcia energii mającego daleko idące konsekwencje.

Z tego względu odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie ww. przepisu art. 56 ust. 6a p.e. nie było możliwe.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd zważył, iż stosownie do przepisu art. 56 ust. 3 p.e. wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6, ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.

W kwestii zawinienia trzeba natomiast podnieść, iż profil działalności powoda, który zajmuje się produkcją napojów nie wyklucza konieczności podporządkowania się wprowadzanym ograniczeniom poboru energii. Jak już wcześniej wspomniano, powód nie jest bowiem podmiotem chronionym przed wprowadzanymi ograniczeniami, jak choćby szpitale i inne obiekty ratownictwa medycznego (§ 6 ust. 1 Rozporządzenia). Jednocześnie powód będąc zobowiązany do stosowania się do ograniczeń nie podjął możliwych działań ostrożnościowo- prewencyjnych, w tym nie zapewnił sobie bezpiecznej mocy minimalnej w Planach ograniczeń obowiązującym od 1 września 2014 roku do 31 sierpnia 2015 roku, które zapewniłyby bezpieczną pracę jego zakładu przy wprowadzeniu 20-stego stopnia zasilania. W ocenie Sądu świadczy to o braku należytej staranności powoda, który z uwagi na rozmiar działalności powinien wykazać się dużą zapobiegliwością, ponieważ w okresie letnim takie ograniczenia mogą się pojawiać, podobnie jak wysoka temperatura. Jednocześnie Sąd nie neguje faktu, iż po wprowadzeniu ograniczeń powód podjął działania zmierzające do zmniejszenia poboru energii elektrycznej i tym samym dostosowania się do wprowadzonych ograniczeń, jednakże nie okazały się one skuteczne, gdyż do przekroczeń doszło.

Jeśli chodzi o dotychczasowe zachowanie podmiotu Sąd przyjął, że powód nie był dotychczas karany za naruszenie przepisów prawa energetycznego.

Mając na uwadze limit kary określony treścią art. 56 ust. 3 p.e. (257 082,60 zł) Sąd uznał, że kara w wysokości 82 525 zł będzie adekwatna do wysokości przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3 000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby (27,5085000 MW x 3 000 zł). Wartość mnożnika wynika z tego, iż pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MWh energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1 500 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży energii elektrycznej w okresie 10- 31 sierpnia 2015 roku. Podstawa wymierzenia kary została zaś zawężona wyłącznie do godzin, kiedy nastąpiło niedostosowanie powoda do ograniczeń i do stopnia w jakim to niedostosowanie miało miejsce.

W ocenie Sądu zastosowany algorytm nie tylko prowadzi do ustalenia kary proporcjonalnej do zakresu naruszenia, ale jednocześnie wobec jego wykorzystywania do obliczania kary w każdym przypadku naruszania przez odbiorców ograniczeń w poborze energii służy przejrzystości i zapobiega dysproporcjom.

Zdaniem Sądu wymierzona kara nie jest nadmiernie uciążliwa dla powoda, jest odpowiednia do charakteru popełnionego czynu oraz skutków naruszenia obowiązujących norm. Kara ta nie wpłynie ponadto na pogorszenie kondycji finansowej powoda oraz jego płynności finansowej i pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez powoda w poprzednim roku podatkowym przychodu wynoszącego (...) zł, a zatem stanowi (...) % przychodu.

Warto w tym miejscu podkreślić, że kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (tak Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 31 marca 2008r., sygn. akt SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Wskazać przy tym należy, iż kara w nałożonej wysokości, adekwatna do zakresu

stwierzonego naruszenia będzie na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje- represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Z uwagi na nieuwzględnienie odwołania, powoda należało uznać za stronę, która przegrała proces i zasądzić od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 720,00 zł ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 138).

Sędzia SO Anna Maria Kowalik

(...)

(...)